

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan zvečer, izmiki nedelje in praznike, ter velja po pošiljatelju na avstro-ogrske dežele na vse leto 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petertopne petiti-vrste po 12 h, če se se enkrat tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se se izločijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovolije pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

Škofov poraz v Zagorju ob Savi.

Poraz, ki ga je doživel škof Jeglič ob priliki birmovanja v našem kraju v nedeljo 13. t. m., je bil naravnost uničevalen, poraz, ki ga on in njegovi služabniki ne bodo zlahka preboleli. V notici in telegramih se je na kratko oznanilo širnemu svetu, kaj se zadnje dni godi pri nas. Te dogodke hočemo obširneje očitati:

Kakor se je že poročalo, pripeljal se je dr. Bonaventura že v soboto zjutraj to je 12. t. m. in sicer z mešancem. Hudomušni ljudje so se vnaprej delali opazke! V Zagorje se pripelje z mešancem, nazaj jo bo pa odkuril z »brzovlakom«. Pa so jo nekam dobro pogodili. O tem pozneje! — Sprejem je bil za škofa kar najbolj poniževalen. Kaj takega se on sam ni pričakoval, dasiravno je že prej vedel, da je Zagorje z ozirom na klerikalizem ena najslabših postojank. Poklonilo se mu je na kolodvoru skupno 8 (reci: osem) kmetov iz okolice z župnikom na čelu, da so mu poljubili roko. V resnici jih je bilo s škofom in njegovim spremstvom vred celih trinajst oseb. Zagorskih občinskih odbornikov, zastopnikov rudnika in inteligence, ki se mu je doslej ob vsakem prihodu običajno še poklonila, sedaj demonstrativno ni bilo. Navadno je ljudstvo pozdravljalo ob potu in z oken mimo se vozečega prevzvišenega, letos ni bilo pa skoro nikogar na izpregled. Le par radovednežev je bilo videti, ki so se mu pa v obraz smejali, ko so opazili slabo voljo škofovo nad tako piškavim sprejemom. Pod vasjo ga je pričakovala peščica šolskih otrok, na čelu jim nemški nadučitelj gosp. Mally in pa nekaj članic »Marijine družbe« z zastavo. Škof jih je ogovoril, a poznalo se mu je, da mu od jeze in žalosti beseda kar ne gre iz ust... Omeniti moramo še, da je

celo cerkvenik pozabil škofu v pozdrav zvoniti, kar je bilo dosedaj sploh v navadi. Tudi običajnih zastav je vihralo s hiš v Zagorju le osem, na Toplicah pa še sploh nobene bilo ni. Onih osem pa so razobesili naši klerikalci ali pa kimavci, katerih imena pa iz usmiljenja zamolčimo... Niti šolski poslopji nista pokazali zastav. Slavolokov je bilo petnajst: tri je postavil neki delavec iz hvaležnosti, da mu je prišel škof na dom birmovat — dva bolna otroka, tri so postavile pod pritiskom župnikovim podružnice zagorske fare, drugih devet okrog cerkve in ob cesti pa župnik sam, ker je vedel, da jih ljudstvo iz lastnega nagiba ne bo in jih tudi ni. To je resnica, ki se ne da ovreči. Če bo pa te slavoloke tudi župnik sam plašal, ne vemo. Najbrže bo trpela cerkvena blagajna. Sicer bomo pa to točko še zasledovali. Torej tako je vzprejelo ljudstvo svojega višjega pastirja, vzprejelo ga je poniževalno, kot menda še nikjer drugod.

To je tudi bridko občutil škof sam, zato je drugi dan, v nedeljo v dve uri trajajoči pridigi bruhal svojo jezo na dan. Ne bi omenjali njegove pridige, ker je že vsakemu otroku znano, kako se naš vladika vede na leci. Toda danes jo moramo omeniti, ker take nesramnosti od njega nismo pričakovali. Pomislite, javno v cerkvi in kar dve uri je porabil za to, da agitira za klerikalno rajfajznovko v Zagorju, za »Marijino družbo«, bratovščino »Sv. R. T.« itd. ter javno imenuje Zagorjane Luciferje. Pa pustimo še to zadnje, saj škof sam včas ne ve, kaj počenja. Toda, da agitira za klerikalno rajfajznovko on sam, to je odveč. S tem je hotel ljudi odvrniti od naše narodne posojilnice v Zagorju in namigavati, češ, da je ona na

zelo slabem stališču. Naši narodnjaki so doslej vnevar puščali klerikalno sestro, ker se niso hoteli posluževati take nasilne protagitacije. Sedaj jih je škof sam izval. In kaj je s tem dosegel, to se bo še videlo... Pa še to: Namesto, da bi porabil svojo pridigo v to, da otrokom birmancem razloži pomen birmo, pa vpricho njih agitira za klerikalne zavode in bratovščine. Ne čudimo se potem, da so njegovi podložni duhovni prav tako bojevit, ker imajo v škofu zaščitno in tako dober zgled... Škof naj le zabavlja zoper Zagorjane, a naj tudi premisli, kdo je kriv njih krepkega odpora. Premisli naj in reče, če je res knez in škof po božji volji: »Moja in župnikova krivda je to!« — Že župnikova prepoved, da ne sme nihče za botra, kdor mu ni pokazal izpovednega listka, in pa ta škofova pridiga je duhove tako razburila, da se je bilo bati izgrediv. Toda le gotove osebe so preprečile, da ni prišlo že med birmovanjem do kakih škofu in župniku neljubih neprilik. A svojemu globokemu ogorčenju so dali ljudje duška pri odhodu škofovem v Št. Lambert. Oboženi s piščalkami in drugimi sličnimi stvarmi so mu žvižgali, ko se je škof peljal mimo, in mu vpili: Pereat Jeglič! Dol ž njim! Pereat župnik! Sum in trušč je bil tak, da se je razlegal po vsem Zagorju. Škof je bil ves prepadel in sram ga je bilo, da se ni upal nikamor ozreti.

Najbolj koražnega se je kazal župnik Roth, ki je, kakor je sam izjavil, mislil v svoji sveti jezi stopiti z voza in iti med demonstrirajočo množico, zbrano na nekem prostornem vrtu. Toda slabo bi jo bil izkupil. Kajti ženstvo, ki je najhujše demonstriralo, bi ga gotovo samo posadilo na cesto. To demonstracijo bo škof pomnil, zahvali naj se pa zanj sebi in pa svojemu župniku, ki je hotel pokazati svojo neomejeno

oblast nad Zagorjani, pa je nesmrtno pogorel.

Zabavljic, ki jih je moral ubogi škof čuti med vožnjo, ne maramo priobčevati, dovolj je, če mu navaden delavec zabrusi glasno v obraz: »Škof, saj vi niste za Zagorje, vi ste za hribe«. In hudomušneži, ki so prerokovali, da jo bo škof z »brzovlakom« odkuril iz Zagorja, so uganili. Ta vožnja iz Zagorja v Šent Lambert je bila še hitrejša kot sam brzovlak.

So ljudje, ki obsojajo to demonstracijo, a povemo jim: To je bil najbolj takten in najboljši odgovor na župnikovo in škofovo izzivanje.

Vojna ali mir?

Z bojišča.

General Linevič poroča iz Hajlungšenga dne 23. t. m.: Neki oddelek naših čet je prodiral po dolini Činbo, zasedel vas Lagutzi-jadi ter odpisal konjenico proti zapadu. Drugi oddelek je pregnal Japonce iz Simiaodzija, tretji oddelek pa je pregnal sovražnika s streljanjem iz topov z njegovih pozicij južno Mopejšana. Proti Julandzu smo poslali tri kolone, da bi prišle Japencem za hrbet. Pregoni Japonci pa so se pomaknili nazaj v Sendjen. Japonski protinapad je bil odbit. — Iz Koreje se poroča, da so Japonci naskočili Kiangozuga, a so bili odbiti.

Usoda Rusov na Sahalinu.

Kapitan Šterlingov, ki je utekel s Sahalina, pripoveduje strašne reči o Rusih, ki so jim Japonci prestregli vsa pota ter jih obkolili. Po bitki blizu Vladimirovke so se ruske čete med neprestanimi boji pomikale proti Daljnemu. Med umikanjem se je odcepila stotinja polkovnika Pitkanena od glavne čete ter od tedaj izginila. Dne 12. julija so Japonci odrezali od glavne

ruske čete oddelek 50 prostovoljcev večinoma kaznencev, katere je vodil Drozdov. Tudi o tem oddelku se ni ničesar več slišalo. Tako je ostalo polkovniku Arciševskemu pri glavni četi le 100 mož s kapitanom Šterlingovom. Ker pa so Japonci v velikem krogu že začeli Ruso obkoljevati, je sklenil Arciševski, da zažgejo pri njegovi četi ves denar in vse dokumente, na kar se bode četa delila, da se morda vsaj enemu oddelku posreči na kak način uteči. Šterlingov je dobil 32 mož, s katerimi se je pet dni plazil po pustinjah in grmovju, v večni nevarnosti, da jih zalotijo Japonci. Končno so prišli do morja, kjer so na dveh trhljih ribiških čolnih šli v morje, da dosežejo na stepo srečo nasprotni breg. V noči 4. t. m. je vihar ločil čolna ter večjega s 23 možmi neznanu kam odgnal. Tako je od cellega oddelka prispelo le 9 mož na suho. Kaj je z oddelki Arciševskega in Drozdova, nihče ne ve. Najbrže so se morali vdati, ker niso imeli ne živil ne streljiva zadostno.

Mirovna pogajanja.

Vsi člani ruskega odposlanstva baje zagovarjajo Rooseveltov predlog, naj Rusija odkupi Japoncem vsaj polovico otoka Sahalina, češ, da je le na ta način mogoče doseči mir na pošten način. — Nasprotno pa se zatrjuje preko Londona, da je baron Komura že pred enim tednom predlagal Viteju, naj Rusija odkupi severni del otoka Sahalina, nskar je Vite vzkliknil: »Ne, ne! Hoteli ste imeti otok ter ste ga vzeli, ne odkupimo ga za nobeno ceno!«

Posebno pa je car odločno proti temu, da bi se otok odkupil ali pa del otoka odstopil Japoncem. V imenu predsednika Roosevelta je bil 23. t. m. ameriški poslanik v Petrogradu v avdienci pri carju, da bi ga pridobil za Rooseveltov posre-

LISTEK.

Solza usmiljenja.

Prijazno solnce je izvabilo tudi rbovneega poglavarja vseh hudičev iz njegovih zaduhlih, žveplenega dima prenapolnjenih prostorov v peklenskem kraljestvu na jasni dan. Užgal si je cigareto, v kateri so nohtovi nadomeščali tabak in se šetal po neskončnem tsemirju tako mirno in zadovoljno kakor samo hišni posestniki, ki so dobro spalni in imajo v omari celo kopico hranilničnih knjižic.

Na tem izprehodu je satan naletel na nebeškega vratarja sv. Petra in je v svoji hudobiji takoj začel dobrosrčnega starčka »vleči«.

»Lej ga!« je zaklical satan, ko je zagledal sv. Petra. »Lej ga no! Tako znan se mi zdiš! Ali nisi ti nebeški vratar Peter?«

»Prosim — sveti Peter« je s pondarkom odgovoril nebeški vratar in se jako resnobno in dostojanstveno držal. Poznalo se mu je na obrazu, da ni kar nič vesel, da se je sešel s satanom. Pa saj ni čuda; to znanje bi ga znalo še kompromitirati.

»Ah — da — oprost,« se je poglljivo smejal satan, »da sem pozabil

na pristojajočo ti titulaturu. Veš, v peklu se človek tega odvadi. V peklu je polno papežev in kraljev, a jaz jih kar po imeni kličem in sem se tako odvadil titulatur. Upam, da mi ne zameriš.«

»O — prosim,« je z veliko rezerviranostjo odgovoril sv. Peter in prestopil na drugo zvezdo, da bi se mogel iznebiti slabe družčine. Ali satan ga ni tako poceni izpustil.

»Počakaj vendar malo,« je rekel prijazno, sledeč sv. Petru na drugo zvezdo. »Kam pa se ti tako mudi.«

»Domov moram; kdo ve, če kaka duša ne čaka pred nebeškimi vratmi, da ji odprem.«

»Prijatelj — nikar preveč ne renoimiraj. Saj se poznaš! Pri nas v peklu imamo 10.000 vrat in pri vseh je noč in dan taka gneča, da se morajo vratarji vsako uro menjati. V nebesih imate pa ena sama vrata, ti si edini nebeški vratar, pa imaš še dosti časa, da hodiš na izprehode in niti namestnika nimaš, čeprav si že precej v letih.«

Sv. Petra so te besede hudo spekle. Pobesil je glavo in globoko vzdihnil.

»Ali si bolan?« je hinavski porogljivo vprašal satan in dobri sv. Peter nič hudega sluteč je prikimal.

»Kaj ti pa je?« je zopet vprašal hudič. »Ali imaš morda putiko?«

»Kaj še! Pravijo, da sem hipohonder — «

»To zna biti resnica. Izgledaš prav dobro. V nebesih pač ves dan samo molite in to ni posebno zabavno. Da, da, le meni verjemi; od samega dolgočasje si postal melanholičen in ta melanholija te je naredila hipohondra.«

Sv. Peter je zopet povsili glavo in vzdihnil, ali odgovoril ni ničesar. Rad bi bil sicer satana zavrnil, toda moral bi govoriti neresnico in tega ne bi bil storil za ves svet ne.

»Veš kaj,« je rekel satan, »obišči nas enkrat v peklu. Prav res, da me bo veselilo, če nas enkrat obišeš. Jamčim ti, da se boš izvrstno zabaval. Kuhinja je pri nas izvrstna. Vsak petek imamo velikansko slavnost. Ob petkih imamo kosilo kakor pri kaki novi maši. Popoldne po črni kavi ti priredim posebno slovesno trpinčenje različnih papežev. To se boš smejal, ko boš videl nekdanje mogočnike, ki bodo morali hoditi po razbeljenih žeblih. Zvečer je vedno domač koncert. Tu se muzicira, poje in pleše. Če prideš, bo Lukrecija Borgia zaplesala danse du ventre, papež Aleksander VI. bo pa moral na črepih čardaš plesati. Ali prideš?«

»Ne, nikakor ne,« je z ogorčenjem odgovoril sv. Peter. »Nikdar ne.«

»E, beži, beži! Kaj bi bil tak! Saj pogledat pridi enkrat v moje kraljestvo. Boš videl, da je pri nas prav zanimivo. V zadnjem času smo morali vse prostore razširiti. Zdaj imamo poseben oddelek za Marijine device; prav prostoren oddelek in jako praktično je prirejen. Le pridi, boš vsaj potem v nebesih vedel starim tercijskam kaj novega povedati.«

»Hvala za povabilo — a vabiš me zastoni. Sicer pa se zaman hvališ, da imaš v peklu vse užitke, kar jih je mogoče doseči. Enega užitka ne poznaš in ga ne boš nikoli poznal. In prav ta užitek je nad vse vzvišen in plemenit.«

»In kateri je ta užitek?«

»Ti ne poznaš usmiljenja, ti ne veš, kaj je, če stopi človeku solza usmiljenja v oko in če sledeč plemenitemu nagonu, stori dobro delo svojemu bližnjemu.«

Po teh besedah je sv. Peter hitro prestopil na novo zvezdo in odjadral proti nebesom, satan pa se je začuden in zamišljen napotil nizdolu v svojo peklensko domovino.

(Konec prih.)

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica, Priobčil Bistričan.)
(Dalje.)

Drugi dan opoldne pred kosilom gredo vsi novici in fratri, ki ne votirajo, na kor molit. Ta čas dobi izmed votantov v obednici vsak po en bel in en črn fižol. Beli pomeni za votanta dobro, črn slabo. Pater gvardijan pobira potem z vrečico fižole! Vsak votant spusti po svoji vesti po eno zrno, belo ali črno, v vrečico. Ko je pater gvardijan obral vse votante, pogleda fižol v vrečici ter da znamenje z zvoncec onim na koru, naj pridejo v obednico. Votirani novici pride zadnji s kapucem čez glavo v refektorij, se pred patrom gvardijanom vrže na tla in reče: »Dico sulpham de defectibus meis«, na kar vsi vstanejo, pater gvardijan mogočno pogleda po vseh, ker ve, da je le njemu dana oblast govoriti, in pove, »kako je votacija izpadla.«

Druga votacija je konecem osmih mesecev novičevega prebivanja v samostanu, tretja dva meseca potem. Pri prvi votaciji ne sme biti polovico črnih fižolov; ako jih je, mora oditi dotični novic.

dovalni predlog. Po avdijenci je postal poslanik Rooseveltu brzojavko 500 besed, s katerimi mu je poročal o uspehu svoje avdijence. Roosevelt je baje z odgovorom zadovoljen.

Rusija se pripravlja na vrnitev svojih čet?

Državno glasilo v New Yorku piše, da je Rusija že sklenila z nekaterimi parobrodskimi družbami pogodbo za prevažanje ruskih čet z bojišča domov. To se smatra za zanesljiv dokaz, da Rusija pričakuje miru ter skuša le dobiti še boljše pogoje. — Tudi odgoditev konference se tolmači tako, da se sporazumljenje doseže v najkrajšem času.

Iz obrtnega odseka.

Dunaj, 24. avgusta. Nadaljevala se je razprava o dokazih usposobljenosti. Sekcijski načelnik dr. Hasenöhr je izjavil, da morajo biti veletrgovina, trgovina z borznimi predmeti, komisij-ska trgovina in podobne izvzete pri zahtevi po dokazilu usposobljenosti. V tem smislu se je tudi spremenil § 13. Za usposobljenost v trgovski stroki se šteje tudi čas, ki ga trgovski vajence prebije pri pisarniških poslih. Za usposobljenost pa se šteje tudi spričevalo kake višje trgovske, meščanske, obrtne šole, gimnazije ali realke. Vendar je treba še doprinese dokaz, da je učenec vsaj eno leto stregel v trgovini. — Za trgovce pred veljavo tega zakona ne veljajo njegove določbe. — Potem so se sprejeli po kratki debati vsi paragrafi, ki določajo o dolžnostih učencev in gospodarjev, o spričevalih pomočnikov, o obrtnem nadaljevalnem šolstvu itd. Vlada deluje na to, da se ves pouk za obrtne vajence prenese le na delavnice.

Jezikovna naredba za Šlezijo.

Praga, 24. avgusta. Za Nemce je vstalo novo strašilo. Zvedeli so, da se pri vladi na Dunaju vrše pogajanja, da se izdajo nove jezikovne naredbe za šlezjska sodišča. Te naredbe se baje izdajo najpозnejše z novim letom 1906. Nemcev se je lotila „splošna razburjenost“. Včeraj so že imeli v Opavi shod zaupnih mož, ter so poslali k vodji deželne vlade deputacijo. Dvorni svetnik Marenzeller je deputaciji izjavil, da ni informiran o zadevi. Vkljub temu rogovilijo še naprej ter so sklicali na dan 28. t. m. velik ljudski shod, da protestuje proti — praznemu strahu.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 24. avgusta. Na posredovanje civilnih agentov je generalni nadzornik skopeljskemu in bitolskemu valiju naročil, naj odpošljeta svoje orožniške poveljnike s primernimi vojaškimi oddelki loviti albanske čete, ki so se posebno pomnožile v Krčevu in Gostivarju.

V Raščaku je neki Fatalah umoril več Bolgarov. Sodnik Abbedin efendi, ki je preiskavo vodil, je pa

prenočil pri morilecu. Na pritisk civilnih agentov je bil brezvestni sodnik odstavljen ter se je uvedla proti njemu tudi preiskava.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 24. avgusta. Iz liberalne stranke sta nadalje izstopila poslanci Issekutz in Morzsanyi tako, da šteje stranka sedaj le še 122 članov. Vkljub temu je grof Khuen-Hedervary v večerajnji seji v dolgem govoru branil stranko pred sumničeni v preteklosti in bodočnosti ter ji prerokoval še veliko vlogo, zaradi tega naj bi nihče stranke ne zapustil.

Nekateri komititi so že sklenili, da bodo izplačevali uradnikom redno plače, tudi ako jih vlada odstavi. V ta namen bodo pobirali 10 odstotno naklado.

Položaj na Ruskem.

Varšava, 24. avgusta. V Radomu je bil podne na cesti ustreljen policijski načelnik. Istotam so revolucionarji razstrelili z dinamitom železniški most.

Berolin, 24. avgusta. V Eisenachu se je ustrelil ruski okrožni načelnik baron Maydell iz strahu pred anarhisti. V Livlandiji so mu uporni kmetje požgali in opustošili posestvo ter je komaj ušel na Nemško. Ker pa je tudi tja dobival grozilna pisma, se je ustrelil.

Moskva, 24. avgusta. Tu so zaprli 26 častnikov, ker so baje agitirali proti carjevemu manifestu. V Sosnovicah so dobili pri topničarskem polku revolucijske oklice in blagajno za revolucijske agitacije Zapri so več rezervistov.

Marokanske zadeve.

Pariz, 24. avgusta. Maroški sultan še vedno ni zaukazal izpustiti po nedolžnem zaprtga francoskega podanika. Francoska vlada je po svojem poslaniku zagrozila, da izvrši Francija vojaško demonstracijo ter odpošlje vse osebe francoskega poslanstva iz Maroka, ako se njeni zahtevi ne ugoti takoj. Danes dopoldne se je zaradi te zadeve in zaradi Maroka sploh vršil ministrski svet.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. avgusta.

— **Pokvarjeno veselje.** Včeraj se je vršila vzklicna razprava zoper blejskega župnika Oblaka, ki je bil na spodnji inštanci dvakrat obsojen, pred vzklicnim sodiščem pa včeraj drugič oproščen. »Slovenec« se sedaj dere, da nam je veselje pokvarjeno. Radi bi vedeli, kakšno veselje. Nam je pač vseeno, če bi bil Oblak obsojen radi težke telesne poškodbe ali ne. In še bolj vseeno nam je, da ga je včeraj ljubljansko vzklicno sodišče oprostito od obtožbe prestopka po § 411, eventualno po § 431. kaz. zak. Saj je imel župnik Oblak edinele opraviti z g. državnim pravdnikom, ki je včeraj in

persona« predlagal, da naj se vzklic Oblakov zavrne, ker je že vse jasno, da je župnik Oblak s svojimi krepkimi zaušnicami zakrivil prestopok po § 411, še bolj gotovo pa prestopok po § 431. kaz. zak. Kako je bilo mogoče ljubljanskim vzklicnim sodnikom izreči oprostilo sodb, zlasti glede prestopka po § 431. kaz. zak., bode razvidela javnost, ko priobčimo doslovno ta ljubljanski judikat. Mi tej sodbi ne privoščimo prav nobenega komentara. Radovedni smo pa, kaj poredi k njej generalna prokuratura in najvišji sodni dvor, kamor stvar prav gotovo dospe. To pa že radi različnih predpisov kazenskega pravnega reda glede obnove postopanja, ki se morajo pojasniti temu ali onemu. Tako je tedaj župnik Oblak, ki je — kakor je po zapriseženih izpovedbah peterih prič dokazano in kakor Oblak sam priznava — prijel fantička Alojzija Plemelja v ladji sredi blejskega jezera za roko in mu s svojo žegnano desnico pripeljal pet orjaških zaušnic, oproščen od vsake obtožbe. In »Slovenec« ima svoje veselje nad tem župnikom. Mi smo ves ta dogodek prinesli v javnost edinole radi tega, ker je ta dogodek predrastičen za farško pedagogiko in bestijalnemu župniku Oblaka, ki je znana surovina. Tudi nas je mikalo vedeti, kakšen konec najde ta »humoreska« pred sodnijo. Sedaj vidimo, da je Oblak oproščen in da je s tem sodno izrečena njegova nedolžnost. Lahko se tedaj reče, da imajo župniki a la Oblak pravico klofutati pridne in marljive fantičke na prav »barabski« način — brez kazni. In prav radovedni smo, če bo župnik Oblak ta svoj »šport« nadaljeval po Bledu in katerega fantina bode prihodnjč vzvel v svoje grde roke. Zatorej pozor, blejski očetje! Alojzija Plemelja pa se gosp. župnik Oblak prav gotovo ne boste več lotili. So bile pač predrage in prezburljive te zaušnice. Po našem mnenju tudi pred ljubljanskimi sodnimi juristi niste našli prav nič moralnega uspeha in lahko Vas je tudi po tej sodbi sram, da ste skozi celo leto, napadajoč po svojih zastopnikih zdravnike in zaprisežene priče žalostnega dogodka na naravnost ostudni način lovili pred različnimi sodnijami in prosjčili za usmiljenje, katero ste končno tudi našli. Čast takemu duhovniku!

— **Državnozborna volitev na Koroškem.** Dopolnilna državnozborna volitev za kmetske občine Celovec-Velikovec bode dne 10. oktobra t. l. Nemci kandidirajo posestnika znanega Miklautzhofa, Friderika Seifrizza.

— **Iz finančne službe.** Davčnim praktikantom sta imenovana volonterja Friderik Pirkmaier pri davčnem uradu v Slovenji Bistrici in Karel Gabron pri davčnem uradu v Kozjem. Finančni komisar dr. Alfred Kermauner

je od oddelka za obdačene finančnega okrajnega ravnateljstva v Mariboru premeščen v Gradec k pristojbinskemu oddelku fin. okrajnega glavarstva. Davčni praktikant Fran Grill je premeščen od okr. glavarstva v Celju k onemu v Mürzzuschlag. Davčni oficijal Robert Stepic je prestavljen od okr. glavarstva v Radgoni k onemu v Celju in davkar Rafael Dolinšek od davčnega urada v Brežicah k glavnemu davčnemu uradu v Mariboru. Glavni davčni kontrolor Karel Reicher pride k glavnemu davčnemu uradu v Mariboru.

— **Učiteljska vest.** Absolvirani učiteljski kandidat g. Fran Stular pride kot provizorični učitelj na dvo-razrednico v Štrebljevec, politični okraj Črnomelj.

— **Prva slovenska meščanska šola na Kranjskem** se ustanavlja že celih pet let, a še vedno ni o njej niti najmanjšega sledu. Pet let je namreč že minulo, kar je sklenil deželni zbor, da bo dežela plačevala učitelstvo na tej šoli in je občina obljubila, dati brezplačno potrebne šolske prostore za toliko časa, da se reši vprašanje glede šolske stavbe. Šola bi bila lahko ustanovljena že pred štirimi leti, a še do danes ni odobren učni načrt in niso razpisana učiteljska mesta. Ni dvoma, da se stvar nalašč in namenoma zavlačuje, in sicer jo zavlačujejo c. k. šolska oblastva.

— **Pozor!** Odbor zveze slovenskih odvetnikov nam piše: Med širšim občinstvom še vedno vlada napačno mnenje, da se s kako pritožbo pri oblastih več doseže v nemškem kakor v slovenskem jeziku ter se valed tega vlagajo posebno na centralne urade vloge v tujem jeziku. Na ta način sami zapostavljamo svoj jezik in se ni potem čuditi, če nam oblasti večkrat odgovarjajo v nemščini kakor v slovenščini. Vloge na ministrstvo n. pr. se morajo principijalno vlagati v slovenščini. Ministrstvo mora potem samo skrbeti za potrebne prevode ter nastaviti valed tega v svojih uradih slovenščine zmogljive uradnike. Občinstvo pa se opozarja, da naj vsako zapostavljanje slovenskega jezika nemudoma prijavi z upošiljativjo dotičnih uradnih rešitev ter potrebnimi prilogami društvu »Zveza slovenskih odvetnikov v Ljubljani«, oziroma na naslov predsednika dr. Karla Trillerja, odvetnika v Ljubljani, ki redigira brezplačno vse potrebne pritožbe in čuvanje pravic slovenskega jezika ter jih vlagajo v rešitev na kompetentna mesta.

— **Specialiteta Marijinih devic.** Fanatično-klerikalni sestri učiteljici M. in A. Stupica, izmed kojih prva prosi za mesto vadniške učiteljice v Ljubljani, druga pa je že bila imenovana pred nedavnim za učiteljico v Leitersberg-Krčevini pri Mariboru, snujeta z vsi njima prirojeno in privzgojeno versko gorečnostjo »Družbo Marijinih devic med učiteljicami«. Pripravljalni shod se je že vršil v Mariboru; shoda se je iz ptujkega okraja udeležilo nekaj nerazsodnih mlajših in nekaj več zarjavelih starih devic učiteljic, kojih imena bomo objavili, ko pride do ustanovnega shoda. Zdaj umejete, zakaj uživata Marija in Antonija Stupca tako

mogočno protakejijo pri mariborskem in ljubljanskem škofu!

— **Akademija** pričenja zopet svoje delovanje s javnimi predavanji v »Mestnem domu«. Dne 9. septembra t. l. — dan pred odkritjem Prešernovega spomenika — zvečer ob 8. uri predava g. dr. Ivan Prijatelj o temi »Drama Prešernovega duševnega življenja«.

— **»Sava«, društvo slovenskomišelnih slov. akademikov.** Tovariši! Kranjski »Savani« priredimo v prid našega društva zabavni večer v prostorih kranjske narodne čitalnice. Na sporedu je ariete-večer z najrazličnejšimi točkami, b) ples. Vabimo Vas vse člane, kakor tudi vse druge narodno-narodne visokošolce, da nas posetite na našem večeru dne 7. septembra t. l. Posebni vabil na člane ne bomo razpošiljali. Na veselo svidenje na veselici. »Kranjski Savani«.

— **Shod narodno-radikalnega dijaštva v Trstu.** Od 5. do 8. septembra se vrši v tržaškem »Narodnem domu« sestanek narodno-radikalnih dijakov. Prvi dan zvečer ob 9 uri bo predavanje o Prešernu a skioptičnimi slikami v »Narodnem domu«. 6. septembra ob 10. uri zjutraj se shod otvori in konstituira. Program: 1. Predavanje o slovenskem vseučilišču. 2. Teoretska predavanja: a) Individuum — skupina; pozitivna etika, vera, znanost. b) Naloga evolucije, dela, samopomoči. c) Narodnostno vprašanje. — Isti dan popoldne zboruje odsek za ljudsko izobrazbo: 1. Predavanje o knjižništvu, 2. o predavateljstvu, 3. referati ferialnih društev, 4. predlogi. Za njim bo zboroval odsek za materialno stanje slovenskega dijaštva: 1. Referati o gnotnih razmerah v Pragi, v Gradcu in na Dunaju, 2. o potrebi regulacije izbire poklica, 3. predlogi. — Dne 7. septembra ob 8. uri zjutraj zboruje odsek za dijaško izobrazbo: 1. Slovensko dijaško življenje, 2. O naših srednjih šolah, 3. Visokošolska mesta slovenskega dijaštva, 4. Naloga akademskih društev, 5. Predlogi. — Isti dan popoldne: Organizacijski odsek, zvečer: Slavnostni komerz. — Dne 8. septembra ob 10. uri zjutraj: Plenarno zborovanje, poročilo odsekovih načelnikov, resolucije. — V nedeljo popoldne ob 4. uri veliki ljudski shod: 1. Slovensko šolstvo v Trstu, 2. Vse slovenstvo in Trst. Stanovanje v Trstu za dijake so prosti. Prijave sprejema »Prosveta«, Ljubljana, »Narodni dom«.

— **Deželni muzej.** Najlepši del starin iz Kranja je provizorično razstavljen v dvorani III v omari pri oknu. Dvoje rimskih posod, milieflorikater in marmorna skodela, iz obširne rimske groblja ob Dunajski cesti je razstavljeno v veliki omari dvorane IV.

— **Na adresu c. k. tobačne režije v Ljubljani.** Vedno časa sem se opazuje, da so cigarete »Princesas« plesnive. Ali je kriva tega tovarna sama ali pa glavna zaloga tobaka, to naj dožene preiskava. To je vendar preveč zahtevano, da morajo konsumenti tako drago plačevati pokvarjene cigarete in razet tega jih še kot nerabne proč metati. Naravnost nerazumljiva, predržna je pa zraven tega še zahteva prodajalke v glavni zalogi tobaka, da naj hodijo stranke same te pokvarjene cigarete v tovarno zamenjati. Naj se nam pojasni, ali je občinstvo radi glavne zaloge tukaj, ali nasprotno. Mislimo, če ve glavna zaloga, da cigarete pokvarjene, je nje trgovski dolžnost, da jih v tovarni zamenja. Če je pa te plesnobe sama kriva — naj jih pa tudi sama pokadi. Obenem si dovoljujemo še na nekaj morebitne faktorje opozoriti. Navada je in mislimo, da velja to načelo po vsem civiliziranem svetu, da prodajalec odgovarja na eventualna vprašanja kupca v onem jeziku, v katerem je vprašan, seveda če ga je kolikor toliko zmožen. Takoj v Ljubljani bi človek mislil, da lahko pri nakupovanju po trgovinah shaja slovenščino. Dragi bralce, kako se motiš. Potrudi se v glavno trafik in bodeš o nasprotnem prepričan. To je naravnost neverjetno — ali resnično.

— **Inspekcijsko potovanje.** Nadvojvoda Rainer je odpotoval na Dunaj v Divačo, da inspicira vojaške vaje v Divači, v St. Petru in na Rekeku. Po končani inspekcijski podo nadvojvoda k cesarskim manevrom pri Romenu.

— **Izlet pevskega društva »Slavec« na Vrhniko** izvrši se je v nedeljo povsem tako, kakor je bil njega namen, namreč v zabavo in razvedrilo pevskega zbora. Ob virku Ljubljance so bili pevec prijetno iznenadeni s prijaznim pogostenjem po načelniku olupčevalnega društva, g. Grudnu, istotako holmeu pri Sv. Trojici od vodovodnem rezervarju. Za obed je izborni

Pri drugi jih ne sme biti tretjina; ako jih je, mora oditi takoj, ko pride odobritev votacije od patra provincijala.

Ako jih je pri tretji votaciji četrtina se mu pokažejo vrata.

Pri tej stvari je najbolj strog pater magister. Ako je dvomljivo, kaj rad pritise črni filol, da dotičnik odide.

No, in brat Eligij žuga bratu Viljemu s takim črnim filolom.

Brat Bibijan je silno Boga in žensk boječ. Pri vsakem koraku ima pobožen vzdihljaj na jeziku in ves prosti čas premoli na koru. Brat Kajetan mi je pravil, da je silno hud sovražnik vsake vednosti in da se ravna po principu: čim manj človek ve, toliko lažje Bogu služi. Ženske se brat Bibijan tako boji, da ga spreleti rdečica, če samo sliši govoriti o ženskah. Nekoč se mu je pa pripetilo, da je kot frančiškanski frater imel opraviti z žensko. Brat Kajetan mi je pripovedoval, da je bil frater Bibijan za vratarja. Akoravno je strogo pazil, da so bila vrata vedno zaprta in da ni kak nepovabljen gost prišel čez porto, se je zgodilo nekega

dne, da je pustil vrata odprta. Hudo bee je pa moral gotovo paziti na to, ker je koj potem spustil neko žensko čez porto in jo vodil v samostan v prvo nadstropje. A na stopnicah jo sreča frater Bibijan. Ključu so mu odpadli samega strahu, ki mu je odvil govor in sopo. Ko je pa ženska spregovorila in vprašala za nekega patra, je mahal vratar le z rokama in vpil: »Ven, ven, ven!« Ker se pa ženska ni hotela obrniti, ampak silila naprej, si nesrečni frater Bibijan ni znal drugače pomagati, kot da je pograbil habnise čez pas, jo vzdignil in nesel do porte, kjer jo je butnil skozi vrata, katera je z vsi silo zaprl za njo in jih tiščal, da ne bi babše zopet sililo noter. Patra gvardijana je pa po tem dogodku toliko časa hodil moledovat, naj ga oprosti vratarske službe, dokler se mu ni njegova prošnja izpolnila. Dne 30. decembra.

»Pater Vigilijski leži na smrtni postelji!« ta vest se je danes s jutraj raznesla po samostanu. Težko mi je postalo v sru pri teh besedah in zdelo se mi je, da mi očitna vest, da nisem čisto nekriv bolezn patra Vigilija.

Odkar sem videl pri njem v sobi na njegovi pisalni mizi ono pismo na Albino, nisva več govorila. Izogibala sva se drug drugega in če sva se že morala srečati, sem ga mrzlo pozdravil in on mi je tako mrzlo odzdravil. V obednici sem ga večkrat gledal. Bil je pobit in zamišljen in z nikomer ni dosti govoril. Pater gvardijan ga je parkrat opomnil, da se je spremenil, zelo spremenil, a on mu je vselej rezko odgovoril: »Pusti me!« Edino jaz sem vedel ali vsaj slutil pravi vzrok te spremembe, pa sem ga tudi zase obdržal.

Danes popoldne me je dal poklicati pater Vigilijski k sebi v sobo. Burno mi je bilo srce, ko sem vstopil v celico, kjer sem svoj čas užil toliko zabave in pouka. In vidši na postelji ležati patra Vigilija, ki je bil upadel in bled in ki je imel roke sklenjene na prsih ter bolešno gledal po sobi, me je spreletelo čuvstvo bolečin po vsem telesu. Najrajši bi bil skočil k postelji in ga kleče prosil odpuščanja. Kakega odpuščanja, še sam nisem vedel.

Pater Vigilijski je ukazal fratr Norbertu, ki je navadno pri bolnikih,

naj gre ven, ker hoče biti sam z menoj. Meni je pa veli sesti na stol poleg postelje.

Nekaj časa sva molčela oba. Meni je bilo strašno težko pri sru.

Kmalu pa se obrne pater Vigilijski proti meni, nepremično mi gleda v oči, iz prsi pa se mu je izvil:

»Frater Justin!«

»Frater Justin!« je zavpil bolnik, da sem skočil pokonci; a takoj se je umiril in dejal:

»Doigral sem; zadnji akt mojega življenja, smrt, pride kmalu... Frater Justin, vedite, da sem vas do danes smrtno sovražil, a zdaj vam vse odpuščam.«

Lahko bi se bil hlinil in ga hinavsko vprašal, kaj sem mu storil, a to mi ni bilo mogoče, zato sem molčal in nemo zrl predse.

»Glejte, vi ste vzrok, da ležim danes tukaj, odkoder ne bom več sam vstal,« je nadaljeval.

Čutil sem, da je opravičeno to očitjanje, zato sem dejal skoraj v solzah:

»Odpustite mi, pater Vigilijski!«

(Dalje prih.)

poskrbela soproga novega žitarniškega gostilničarja, in je želeli, da bi se narodno življenje ondi zopet sredotočilo. Pri popoldanski veselici bil vrh g. Jurce popolnoma zaseden, pevski zbor »Slavca« pa je žel bil priznanja in je moral k vsaki godi še po eno za nameček dodati. Zvečer pa so pevci prepevalje slovenske koračnice skozi Vrhniko odhajali na kolodvor, kjer se je zbralo mnogo narodnega občinstva pozdravljajoč odhajajoče izletnike.

— **Gornji grad.** Učiteljsko društvo zboruje v nedeljo dne 3. kmavca t. l. ob 10. uri v Bočni. Postje dobrodošli! Radi kosila je jani nekaj dni prej g. Dediču naduž. Bočni.

— **Železnica Celovec-Bitrica** do v kratkem končana. Tudi predoru v Rožku gre delo hitro napred. Pričakovati je, da bo proga Celovec-Rožek otvorena že v letošnji pomni jeseni.

— **Socialno-demokratska stavka v Hrastniku.** Kakor je naš list poročal, menila bi že 22. t. m. izbruhnila v Trbovljah stavka. To je sicer ni zgodilo, pač pa so socialni demokrate stali zahtevo, da se odprta dva njim neljuba paznika.

— **Trbovljah.** Da je to res, kaže, da so vsi člani tega društva sklenili najljubše delo, dodim so se socialni demokrate odločili priti jutri, 25. t. m., s splošno stavko. V svoje varstvo zahtevajo orožništvo in vojaštvo. Do spopadov pride skoraj gotovo, kajti oba ravnanja sta stopila na stran paznikov in v tem smislu popadala tudi centrali na Dunaj. Vse pričakuje napeto jutrišnjega dne.

— **Samoobramba nemških nacionalnih uradnikov.** Najnovejši in najstrastnejši nemški nacionalni uradnik na Spodnjem Štajerskem je pl. Rainer v Ljutomeru. Svoji nadutosti je šel tako daleč, da ga ljudstvo ne mara in da v listih zahteva njegovo premostitev. Pl. Rainer si pa zna varovati svojo integriteto; zato je dal po svojih somišljih v »Grazers Tagblatt« izjavo, v kateri se bere, da kmetijski občinski predstojniki ne bodo nikoli drugega uradnika kot sedanjega, ki naj ostane vedno pri njih. Nekoliko prevelika razdornost je to že na vse zadnje, kajne? pa tudi, kakšnih sredstev se morajo posluževati nemški nacionalci, da se še nadalje obdržijo na svojem omejenem prostoru.

— **Šulferajnska šola na Pragerskem.** Nov naskok na slovenske otroke so uprizarili nemški nacionalci, ki so sklenili definicijo, da sezidajo na Pragerskem šulferajnsko šolo. Zato so že začeli graditi, da bi mogli toliko več slovenskih otrok pomesti. V svojem ključu priznavajo, da je učenje nemških otrok v slovenski neupolno, pri tem pa pripovedujejo o velikem slegoslovu, če se slovenski otroci uče v nemščini. Čež nemško naslednost nič, ali pa so slovenski otroci mnogo bolj razumni od nemških!

— **Častniki v civilni obleki.** Polkovni poveljniki so dobili dovoljenje, da smejo privoliti častnikom, da morejo v civilni službi pohajati v javnost v civilni obleki. Vsaj poročila se tako.

— **Gorica — „deutscher Besitz“!** V službo učitelja risanja na goriški realki je kompetiral slovenski slikar, strokovnjak prve vrste. Predložil je najboljša pričevanja. A mož ni dobil službe, ker — je Slovenec in ker je Gorica — „deutscher Besitz“, kakor se mu je reklo, torej mora biti zaprosena služba oddana Nemcu! Kakor je kaže, poznajo Nemci že povsod svojo nemško posest, kjer je le kakih deset Nemcev! Take nemške ošabnosti smo pa krivi Slovenci vsled svoje velike popustljivosti in v Gorici tudi Lah, ki se skušajo Nemcem pri vsaki stolični dobrikati. Nemec seveda nastopa potem povsod kot gospodar, čeprav je tuje in bi moral biti vesel, da se ga trpi med seboj! Kolikor bolj bomo odločni, toliko ponižnejši bodo naši narodni nasprotniki, ker bodo uvideli, da se zavedamo svoje samostalnosti!

— **Komediji goriških klerikalcev.** Goriški klerikalci so svojo politiko tako zavozili v zagato, da ni več izhoda iz nje. Lah so jih potlačili stran, tako da nimajo nobeno veljave več. Najžalostnejša slika te klerikalne politike je deželni odbor, kjer igrajo klerikalci vlogo štatistov, iz katerih se lah naravnost norčujejo. To so sprejeli naposled tudi klerikalci in kaj so storili? Odbornika Berbuč in Klančič sta se odpovedala deželnemu odločitvenju! Lah so ju tako malo repektirali, da niti enega slovenskega praktikanta ni bilo mogoče spraviti v deželno službo. Zato sta se naveličala Berbuč in Klančič svojega „delovanja“.

— **„Soča“ na to podrezala klerikalce,** zakaj v svojem glasilu „Gorica“

ne zinejo nobene besede o tem odstopu, je prišla „Gorica“ na dan s skrajno prefrigano in olepšano izjavo, v kateri je povedano med drugim, da je stopil namesto Berbuča v dež. odbor njegov namestnik Jakovčič, „namesto Klančiča bo pa najbrž poklican dr. Gregorčič, katerega je Klančič namestoval.“ Glede na to izjavo pravi „Soča“, da „Jakovčič“ o vsem tem nič ne ve, kar je dokaz, da je „Gorica“ po stari navadi zopet lagala. Da bi vsa stvar dobila nekoliko lepše in čednejše lice, se pripravlja baje neko „sporazumljenje“, da bi se namreč slovenska odborna premislila ter zopet vstopila v dež. odbor. Tega bi bil pa Pajer srčno vesel! Ker so goriški klerikalci prav ponižni laški oprede, se ni treba prav nič čuditi, če se vrtna dosedanja slovenska odborna zopet na svoje mesto in „delujeta“ naprej v dosedanjem smislu!

— **Japonska vojaška komisija na Reki.** Na Reko je prišla japonska vojaška komisija, general in dva majorja, zaradi torpedov, ki jih je tam naročila japonska vlada. Komisija pojde v vsa evropska mesta, kjer je naročila Japonska dobave za vojsko in mornarico.

— **Težka operacija.** V bolnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu je bil 22. avgusta t. l. operiran 73 let stari gospod Franc Klemenčič, umirovljen c. kr. ravnatelj pomožnih uradov v Novem mestu. Trpel je že kakih deset let na kamnu, katerega so mu sredino odvzeli in je veliko upanja, da zopet okrevi. Kamen je velik kakor veliko kurje jajce ter gladek in podolgovato okrogel.

— **Roparski umor.** V nekem gozdu občine Lokve pri Reki so našli truplo nekega moža, ki je bil pokrit s listjem in imel črepinjo razbito. Mrtvec je neki T. Stimac, katerega je ubil neki kočijaž s kamnom in mu odvzel denar in uro. Kočijaž je zbežal.

— **Uboj.** Dne 16. t. m. je umrl fant Franc Zalar iz Zgor. Otav vsled zadobitvenih težkih okvar, ki sta mu jih v noči na 14. t. m. v tepežu prizadela fanta Janez Bečaj in France Cimperman. Bečaj je Zalarja z dritelem večkrat po glavi in po životu udaril, da je padel, Cimperman pa je z nekim lesom po njem udihal. Oba sta se izročila c. kr. sodišču v Cerknici.

— **Propeli sinko.** 27letni Renč Miklautz, sin rajnega mariborskega odvetnika dr. Miklautza, ki je bil strasten nemškutar, je bil v Gradcu zaradi goljufije obsojen v šestmesečno ječo. Miklautz je svojo dedščino po očetu kmalu pogljal po grlu, na kar je imel mnogo služb, a so ga povsod spodili, ker ni bil za nobeno stvar. Ker vkljub temu ni mogel zapustiti gostilne, je delal dolgove in goljufal na vseh koncih, dokler ga niso „konfiscirali“ in priprli. Naj bi nemškutari joki skrbeli za dobro vzgojo svojih otrok, ne pa se pehati za nemške posilibrate. Zato ni čudno, da nemškutarski in nemškonacionalni listi ne morejo zapisati nič dobrega o Slovencih, ko imajo pred očmi take nemškutarske propalice, katerih je povsod v izobilju.

— **Poskušen roparski umor.** V sredo jutraj so našli v gozdu ob poti od Zgornjega Porčiča proti Sv. Benediktu pri Mariboru mlinarja Franca Bračiča vsega v krvi in nezavestnega. Imel je na glavi veliko rano. Ko so ga spravili k sebi, je povedal, da je bil roparsko napaden in da so mu napadaleci odvzeli bankovec za 100 K. Žandarmerija je dva napadalec, Petra Kurika in Alojzija Robiča izsledila in izročila sodišču. Tretji napadalec, 29letni Alojzij Slaček, je kot glavni ropar ušel. Na Spodnjem Štajerskem se zadnji čas množe uboji, da je groza. Vzrok temu je, da ljudje hero nemške in nemškutarske liste, ki so od začetka do konca napolnjeni z najgršimi podlostmi in brezmejnimi sovraštvom do Slovencev. Pobijajo in morilec so navadno najvernejši pristaši, če ne dopisniki ptujeskega »Štajerca«. Tak veren pristaš »Štajerca« je morilec svoje žene Plohi pri Ptuj.

— **Vsled viharja ubit.** 15 letni Alojzij Poljanek v Trstu je šel od morskega obrežja domov, ko je nastal hud vihar. Deček si je iskal zavetja v neki leseni hišici, katero je pa vihar preobrnil. Ko so pozneje pogledali za dečkom, je bil že mrtel. Poljanek je bil edini sin nekega strojevodje državne železnice z Moravskega.

— **Vlom.** Neznani tatovi so na Opčinah pri Trstu vlomili v pisarno električne železnice Trst Opčine in odnesli seboj 560 K. Železnica je bila zavarovana proti vlomom.

— **Strelna je udarila.** 23. t. m. zvečer v hišo gg. Seidl v Novem mestu ter jo precej hudo poškodovala. Tudi na strehi hiše gosp. Mrmorja se poznajo sledovi strele.

— **Samomor občinskega zdravnika.** V Omišlju na otoku Krku se je sastrpilo s strihlinom 34-

letni občinski zdravnik dr. Anton Laus. Vzrok domači prepri.

— **Od strahu je umrla v št. Pavlu na Koroškem** krmarjeva žena Albina Kaspar, ker je videla ponoči ob dveh luč v bližnji sobi in mislila, da so tam tatje.

— **Konec pijanca.** 55letni posestnik Ferdinand Trevisan v Staranenu pri Trzinu v Istri je bil nepoboljšljiv pijanec. Pred par dnevi ga našli v skednju obešenega. Zapustil je mnogoštevilno družino.

— **Vlom.** Dne 19. t. m. je bilo posestnici Karolini Korenovi na Glincah štev. 2 vlomljeno v kovčeg in ukradena zlata ženska ura z verižico, vredna 76 K, srebrna remontoar-ura z verižico, vredna 14 K, zlat prstan, v katerem je bil vdolan dijamant, vreden 50 K in 7 zlatov po 10 kron. Osumljenec je takoj po tatvini odšel.

— **Lahi so jo zmotili.** Dnašalka malte Marija Adamlje iz Smarjete se je bila doma seznanila s laškimi zidarji. Ker so ji rekli, da bo v Ljubljani ali v Celju boljše plačana, je dne 15. t. m. odšla od svoje matere, katere nima nikakega sledu, kam da so jo odpeljali in je radi nje v velikih skrbih. Kdor bi izvedel zanjo, naj sporoči županstvu v Smarjeti.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 19 Slovencev in 7 Hrvatov, nazaj je pa prišlo 32 Hrvatov. — Iz Bremena so radi boleznih vrnili nazaj 5 Rumuncev, ki so hoteli iti v Ameriko. — V Heb je šlo 25 Hrvatov, v Schaibis 17, v Inomost 19, v Meran 25, v Ljubno 17, v Kočevje pa 16.

— **Izgubljene in najdene reči.** Prostak c. in kr. 27. pešpolka Fran Gössler je izgubil srebrno remontoar-uro. — Ga. Jožefa Kuraltova je izgubila neko pletenje. — Kuharica Jera Kastelčeva je izgubila črno denarnico, v kateri je imela 20 K denarja. — Gospod Ivan Vičič je našel zlat poročni prstan. Lastnik naj se zgleda v Rožnih ulicah št. 41.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes zvečer ob ugodnem vremenu v »Švicariji« koncert. Začetek ob 7. uri. Vstopnina prosta.

— **Jutri zvečer** je »Društvene godbe« koncert v hotelu »Ilirija«. Začetek ob polu 8 uri. Vstopnina 40 vin. — Koncert se vrši ob vsakem vremenu.

— **Pruski vojaki.** V nedeljo popoldne se pripelje 220 mož pruskih vojakov skozi Ljubljano. Namenjeni so v Trst, odkoder pojdejo v Afriko.

* **Najnovejše novice.** Sin bivšega predsednika nemškega šulferajnskega dr. Weistlof je, kakor smo že poročali, poneveril na Dunaju večje vrste in pobegnil. Prišel je v Lipsko, kjer se je brez vsakih sredstev ustrelil.

— **V zdravilišču Salso Magiore** v gornji Italiji je univerzitetni profesor Enrico d'Anna v šoli pomeril s samokrosom na neko deklico. Samokros je pa sprožil in je krogla zadela deklico naravnost v srce, da je bila takoj mrtva. Dekličin oče je hotel ubiti profesorja, ki ga je ta dogodek tako pretresel, da se je obesil, a so ga še pravočasno rešili in oddali v bolnico.

— **V Bernu v Švici** se je zrušilo gledališčno skladišče in podslu več delavcev. Tri so že mrtve, potegnili iz razvalin.

— **Na Reki** je umrl francoski generalni konzul Ferdinand Roger. Zadel ga je kap.

— **Sluga oropal svojega gospodarja.** Bankirja Huber-nusa v Berlinu je njegov sluga, ki je bil preje v neki lekarni uslužben, narkotiziral in mu tačas pobral vse denar in vrednostne stvari.

— **Angleški parnik »Biacconehill«** se je potopil, ko je peljal iz Hamburga v San Francisco. Drugi častnik in 17 oseb moštva je utonilo. Druge ljudi je rešila neka argentinska ladja.

— **Prvo mestno mesnico** so odprli včeraj na Dunaju. Naval je bil tolik, da je morala posedi vmes polioja. Meso je prav lepo in poceni, mesarji pa jezni, ker so njihove mesnice prazne.

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

— **Pretepel ga je.** Jože Žitnik, delavec iz Črne vasi je prišel dne 25. julija v Vidmarjevo gostilno, kjer je našel J. Sibica. Iz gostilne idoč sta se skregala naka je Žitnik dvakrat s pestjo tako udaril Sibica po glavi, da je v stran padel. Žitnik je dobil 5 dni zapore.

— **Kordeš false dr. Breskvar** obsojen. Kordeš se je imel zagovarjati, da je trgovca g. Edmunda Kavčiča opeharil za 2 K. Ker mu je bilo pri aretovanju 1 K 80 v odveti, ne trpi g. Kavčič več kot približno 20 v škodo. Kordeš se je zagovarjal s bedo, da mu primanjkuje zaslužka in pravi, da je duševno in

telesno tako potr, da mu življenje pleseda. Pristavil je še: »Jeder dumme Kerl dobi delo, le prebrisan šlovek nec. Omenil je tudi še svoje prijateljice pl. Milosti, češ, da mu ta ne more dosti dati, ker ima sama le 66 K 66 v dohodkov. Obsojen je bil na 1 teden ostrega zapora. Pa tudi pl. Milost ni oddala kazni zaradi tega, ker je dopustila Kordešu, da se je pri tukajšnjem magistratu zgasil kot pri nji stanujoči dr. Breskvar. Obsojena je bila na 10 K globe, oziroma na 24 ur zapore v slučaju neisteljivosti.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

— **Za vasio Polico** je izgubil posestnika sin Primož Zakrajšek iz Radleka listnico, v kateri se je nahajalo 140 K. Ta denar je našla Neža Kastelic, posestnika žena iz Spod. Slivnice, ki je pa vedno tajila, da bi bila kaj našla. Ko ji je na domu orožnik pretil s hišno raziskavo, mu je pokazala Kastelic denarnico, v kateri je imela 70 K v enem, drugih 7 bankovcev po 20 K pa v posebnem predalčku denarnice spravljeneh. Med temi bankovci se je nahajal tudi eden, ki je bil čez sredo preklan in katerega Zakrajšek ni mogel na semnju v Ljilji oddati. Vse tajeje obdolženke ni več pomagalo; obsojena je bila na 5 tednov ječe.

— **Henrik Rasmus**, mizarski pomočnik iz Kodanja na Danskem doma, je v Trzinu od hiše do hiše beračil, zato ga je občinski stražnik aretoval. Ko je pa hotel občinski sluga izvršiti telesno preiskavo, sunil ga je Rasmus z nogo od sebe ter ga lahko poškodoval. Zagovarja se, da je to v pijanosti storil; obsojen je bil na 4 mesece težke ječe.

— **Viljem Kančnik**, postopač z Dovjega, je bil zaradi beračenja aretovan. Predno da ga je pa stražnik tiral pred policijskega komisarja, razžalil je cesarja, nato pa še stražniku omenil, da naj ga dobro noter potlači, da bo dalje časa sedel. Obsojen je bil na 18 mesecev težke ječe.

— **Anton Hafner**, kovaški pomočnik, je z nožem sunil v Stari Loku Jakoba Kalana v desno stran hrhta ter ga nevarno poškodoval. Povod k pretepu je dal neki prejšnji gostilničarski prepri, iz katerega je nastalo sovraštvo. Hafner je bil obsojen na 3 mesece ječe.

— **Kočar Jožef Burger** iz Teboj je zasačil ponoči domu grede Franca Goloba, ko je neko reč iz šupe vlekel. Ne da bi ga bil poznal, misleč, da je kak tat, ga je udaril z nekim okleščkom, nakar sta se sprijela in padla. Golob, ki je ležal pod Burgerjem, je jel na pomoč klicati; takoj je pritekel Jožef Čebašek, posestnikov sin iz Moš, zasačil Burgerju nož v hrbet in stekel. Zagovarja se s tem, da je mislil, da bo Burger Goloba zadušil. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

— **Na ljubljanskem kolodvoru** je redarstvo prijelo 20 let starega Stefana Gorčeta, ki jo je mislil popihati v Ameriko, ne da bi bil zadostil svoji vojaški dolžnosti. Pri njem se je našla delavska knjižica, v kateri je imel ponarejeno rojstno listino 1885 v 1887. Obsojen je bil na 3 tedne ječe in na 10 K denarne globe.

— **Ko je dne 16. rožnika t. l. prišel** sodni sluga Jožef Jakš v stanovanje Franceta Prosenčeva, kleparja v Zgor. Dobravi, da bi tam izvršil ru-bež premičnin, grozil mu je Prosenec v vilami v rokah, rekod: »Glej, da se mi vun spraviš, drugače te bom z vilami.« Bolj agresivno je postopala Prosenčeva žena Marija; ta je pa pograbila metlo ter pripomnila: »Če ga ne boš ti budiša, ga bom pa jaz« in jela je slugo udrihati ter ga udarila na čelo in desno podlehte. Po tem ojačena razvnel se ji je jeziček, rekod: »Sem že pri višjih gospodih služila, kakor si ti, prokleti berač, nakar je issula celo kopo najhujših psov na sodnega slugo. Prosenčeva je bila obsojena na 3, njen mož pa na 2 meseca težke ječe.

— **Anton Mulc**, posestnik in gostilničar na Otoku, je skušal 52 let starega Franceta Sežona iz Martinaka na prosto postaviti, ker mu je ta rabuko v gostilni delal. Ker se mu je pa Sežon s silo vprl in ga naskočil, sunil ga je Mulc v trebuh in ga potisnil na prosto. Sežon je čez dva dni po tem dogodku umrl in zdravnik so našli pri raztelesenju Sežona v črevesju na enem mestu 2 cm dolgo odprtino z raztrganimi robovi. Ponarečeni je bil na glasu kot jako siten in nadležen šlovek, zlati kadar je bil pijan; bil je tudi zaradi zapeljivosti in slaboumnosti postavljen pod varuha. Mulc je bil nekrivim spoznan in od obtožbe oproščen.

— **Fantje: Anton Kalan, Gregor Podobnik, Andrej Slabe** in Janes Eržen so se domenili, da bodo šli Lovretu Šiferju v Ko-

privnik malo pomagati. Največ jih je k tem prigovoril Kalan, ker si s Šiferjem že dalj časa nista dobra. Ko so pred hišo zvohal, kje da ta spi, snel je Kalan okno, nakar so jeli metati kamenje v sobo ter žokali z nekim drogom v posteljo, na kateri je Šifer tako trdno spal, da o tem nič slisal in šutil ni, še tedaj ne, ko sta Slabe in Podobnik vsak po enkrat z revolverjem v zrak ustrelila. Ker obdolženec pri hiši niso nikake škode napravili in tudi niso Šiferja poškodovali, in ker je bilo vse to proti njemu naperjeno le iz zgolj nagajivosti, je sodišče obsodilo Kalana in Slabe vsakega na 14 dni, Podobnika in Eržena pa vsakega na 1 teden zapore.

Telefonska in brzojavna poročila.

— **Dunaj 25. avgusta.** Nemške vesti, da pripravlja vlada novo jezikovno naredbo za Šlezijo, so izmišljene. Vlada je samo pritožbo čeških odvetnikov v Šleziji glede jezikovnih razmer poslala v Opavo, da sodišče o njej poroča, kakor je sploh navadno pri vseh enakih pritožbah.

— **Brno 25. avgusta.** »Lidove Noviny« poročajo, da je naučni minister pozval moravski deželni šolski svet, naj pove svoje mnenje, ali bi ne kazalo v Brnu ustanoviti druge češke višje realke in tretje nemške realke. Obenem je obvestil minister namestništvo, da ima ministrstvo notranjih zadev že vse načrte za novo poslopje češke tehnike v Brnu izdelane.

— **Budimpešta 25. avgusta.** Nemški poslanci iz Sedmograške so priobčili izjavo, da nimajo vzroka zapustiti liberalne stranke, najodločneje pa protestujejo proti temu, da se skuša z madjarizacijo v ljudskem šolstvu poravnati konflikt v vojaškem vprašanju. Take odredbe bodo končno nemadjarške narodnosti odvrnile od nagodbe iz leta 1867.

— **Petrograd 25. avgusta.** General Trepov je ukazal začeti sodno preiskavo proti vsem zastopnikom zemstev, ki so se udeležili zadnjega kongresa.

— **London 25. avgusta.** Sedaj je avtoritativno pojasnjeno, kaj sta govorila Vite in Komura v sredo med tem, ko sta tajnika urejevala protokol dotične seje. Komura je ponudil Viteju: 1. Japonska umakne brezpogojno zahtevo glede omejitve ruskih pomorskih sil v Aziji in glede izročitve interniranih ruskih ladij; 2. Japonska ne zahteva vojne odškodnine; 3. Rusija mora severni del otoka Sahalina odkupiti od Japonske za 600 milijonov dolarjev. Vite je to sporečil v Petrogradu in priporočal sprejetje te ponudbe, a je dobil negativen odgovor. Obenem je Roosevelt naročil ameriškega poslanika v Petrogradu, naj gre k carju in mu priporoča sprejetje japonske ponudbe. Car je poslanika jako neprijazno sprejel in ga v 10 minutah odpravil. Da Rusija ni voljna sprejeti stavljenih ponudbe izhaja iz kumunikeja ruskega ministrstva zunanjih del, v katerem je rečeno, da so navedene ponudbe absolutno nesprejemljive.

— **London 25. avgusta.** »Morning Post« javlja, da zahteva Japonska za odkup severnega dela Sahalina le še 120 milijonov, Rusija pa da hoče plačati samo 50 milijonov.

— **London 25. avgusta.** »Daily Telegraph« javlja: Japonski parnik »Kinjomaru« je prepeljal vojaštvo z bojišča na Japonsko zadel ob neki angleški parnik in se potopil. Utonilo je 126 vojakov in en major.

— **London 25. avgusta.** Ruski mirovni pooblaščenec delajo na to, da naj se principijalno sklene, da odkupi Rusija severni del Sahalina, ceno pa naj določi posebno razsodišče.

— **London 25. avgusta.** »Times« javlja, da so Japonci podali ultimatum, v katerem zahtevajo prepustitev Sahalina in primerno vojno odškodnino.

Poslano.*)

Javno vprašanje.

Že pretečeno leto sem bil pri pravljen prodati svoje posestvo s tovarno sodavice. Hoteč, da se osredotoči izdelovanje sodavice v domačih rokah, sem vložil pismo ponudbo na zadrugo za izdelovanje sodavice. A še do danes nisem sprejel nikakega odgovora. Zato vprašam javno načelnika zadruga, g. Josipa Mačka, ali se naj morda obrnem do klerikalne organizacije za odgovor, ker je zdaj zadruga za izdelovanje sodavice zlezla pod klerikalni plašč. Mislim namreč, da je vsak pošten obrtnik vreden odgovora.

S primernim spoštovanjem

Ivan Kunčič,

izdelovalec sodavice.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 24. avgusta 1905.

Salobnost papirja.	Dinar	Blago
4% majeva renta	100-60	100-80
4% srebrna renta	100-50	100-70
4% avstr. krona renta	100-65	100-85
4% zlata	119-45	119-65
4% ogrska krona	96-55	96-75
4% zlata	115-65	115-85
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-10
4% posojilo mesta Spiljet	100-60	101-60
4% Zadar	100-10	100-10
4% bos. here. žel. pos. 1902	101-15	102-15
4% češka, dež. banka k. o.	100-25	100-75
4% žel. o.	101-10	102-10
4% žel. pisma gal. d. hip. b.	101-10	102-10
4% pešt. kom. k. o. s.	100-70	100-70
4% 10% pr.	100-70	100-70
4% zlat. pisma Innerst. hr.	100-50	101-50
4% ogrske cen.	100-25	100-95
4% dež. hr.	100-25	100-95
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-10	101-10
4% obl. ogr. lokalnih žel.	100-75	101-75
4% obl. češke ind. banke	99-90	100-10
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-90	100-10
4% prior. dol. žel.	99-90	100-10
4% juž. žel. kup. 1/2 %	91-75	92-75
4% avst. pos. za žel. p. o.	101-25	102-25

Srečke	1860	1864
titake	293-25	295-50
zem. kred. I. emisije	301-10	309-50
II.	303-50	313-50
ogr. hip. banke	266-50	272-80
srbske a. fra. 100	102-50	109-10
turške	141-25	142-25
Basilika srečke	26-10	27-50
Kreditne	474-10	482-50
Inomoške	78-10	83-10
Krakovski	88-25	94-25
Ljubljanske	65-50	69-50
Avst. rud. križa	54-10	56-10
Ogr.	34-75	35-75
Rudolfove	62-10	66-10
Saloburške	74-10	78-10
Dunajske kom.	535-50	544-10

Dejalice	94-10	95-10
Južne železnice	675-10	676-10
Državne železnice	1634-10	1644-10
Avstr.-ogrsk. bančne dejalice	669-10	670-10
Avstr. kreditne banke	782-50	783-50
Ogrske	247-50	248-50
Zivnostenske	668-10	672-10
Premogokop v Mostu (Brž.)	538-25	539-25
Alpineke montan	274-50	275-50
Praske žel. ind. dr.	552-50	553-50
Rima-Murányi	285-50	286-10
Trboviške prem. družbe	553-10	557-10
Avstr. orožne tovr. družbe	157-10	160-10
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11-35	11-39
20 franki	19-09	19-12
20 marke	23-48	23-55
Sovereigns	22-96	24-04
Marke	117-25	117-45
Laški bankoval.	95-40	95-65
Rublj	253-25	254-25
Dolarji	4-84	5-10

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 25. avgusta 1905.

Termin.

Pšenica za oktober	za 100 kg. K	16-78
Pšenica april 1906	100	16-38
Rž oktober	100	12-86
Koruz maj 1906	100	13-34
Oves oktober	100	12-14

Efektiv.

10-15 vin. ceneje.

Slavojka Zupan roj. Presker
naznanja v lastnem in v imenu svojih
otrok Aleksandre in Borisa vsem
sorodnikom, prijateljem in znancom
prežalostno vest o smrti ljubljene
soproga oziroma očeta, gospoda

Frana Zupana

c. kr. poštnega oficijala

ki je po dolgem jako težkem trpljenju,
prejmi sv. zakramente za umirajočo
včeraj 24. avgusta ob polu 11. uri po-
noči v 33. letu starosti blaženo v Go-
spodu zaspal.

Pogreb bo v soboto, 26. avgusta
ob 5. uri pop. iz hiše žalosti, škofo-
ve ulice št. 15, na pokopališče pri Sv.
Krištofu. 1686

Sv. zadušne maše se bodo služile
v farni cerkvi pri Sv. Petru.

V Ljubljani, 25. avgusta 1905.

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja po-
vodom bolezni in smrti svoje ljubje
soproge, gos. e

Roze Jurša roj. Saušek

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo
drage rajnice k večnemu počitku, izre-
kam vsem sorodnikom, prijateljem in
znancom srčno zahvalo.

Posebej in iskreno se še zahvalju-
jem vsem gg. poduradnikom in usluž-
bencem c. kr. državne železnice za
številno spremstvo in vence. 2689

V Spod. Šiški, 25. avg. 1905.

Nikolaj Jurša

vozni mojster c. kr. drž. žel.

Meteorološko poročilo.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v 1905	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
24.	8. av.	734.6	19.4	sl. zah.	del. oblak.
25.	7. zj.	735.4	17.6	sl. zjzah.	nevihta
26.	2. pop.	734.5	24.2	sl. zjzah.	del. oblak.

Srednja dnevna temperatura: 19.1°

normala: 17.9 — Padavina 33 mm

Službo

pri železnici, v tovarnah, v trgovinah,
dalje kot skladiščar, paznik, kurjač,
vratar, natakali ali sluga dobi vsakdo
pri avstro ogrskem naznanilcu služb
v Ljubljani, Križevniške ulice 5.

Trgovski pomočnik

18 let star, zmožen slovenščine in nem-
ščine, izurjen v mešani stroki, želi do-
sedanje službo premeniti.

Ponudbe pod „S. P.“ na uprav-
ništvo „Slov. Naroda“.

V najem se išče 2674-1

gostilniška koncesija

v Ljubljani

takoj ali s 1. novembrom. Ponudbe na
„A. K. 7.“, poste restante Ljubljana.

Št. 28.250

Razglas.

2661-2

V smislu § 6 zakona z dne 23. maja 1873. l. (št. 121. drž. zak.) daje
se na znanje, da bo

razgledan prvotni imenik ljubljanskih porotnikov za leto 1906

od četrta 24. dne avgusta do vstetega četrta 31. dne
avgusta t. l. v pisarni mag. pred. tajnika, Mestni trg št. 27 II. nadstr.
soba št. 5 na vpogled ter, da ga v tem času med uradnimi urami vsakdo lahko
pregleduje in naznani proti njegovi sestavi svoj ugovor.

Porotniškega posla so po § 4 omenjenega zakona oproščeni:
1.) tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vedno;
2.) člani delničnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3.) osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti za
ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4.) osebe, v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki
in ranocelniki in tako tudi lekarnarji, ako uradni ali občinski načelnik zanje po-
trdi, da jih ni mogoče utrpjeti za sledeče leto;
5.) vsak, kdor je preje temu poklicu v enem porotniškem razdobju kot
gblavni ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega koledar-
skega leta.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 21. avgusta 1905.

Izvod iz razglasa.

Glasom razpisa odd. 13 št. 1462 od 1. avgusta t. l. namerava
c. in kr. državno (skupno) vojno ministrstvo dobavo oblačilnih in
opravnih predmetov za c. in kr. vojsko za leto 1906 zagotoviti potim
splošne konkurence.

Glede podrobnosti pogojev se opozarja na razglas v tem
časopisu, prijavljen v polnem obsegu v št. 189 od 19. avgusta 1905
z uvodom navedenim datumom in številko. Ta razglas se tudi lahko
pregleda pri intendacijah vojaških teritorialnih poveljstev, pri mon-
turskih skladiščih v Brnu, Buda-Pešti, Gradcu in na Dunaju (Kaiser-
ebersdorf), dalje tudi pri vseh trgovskih in obrtnih zbornicah
monarhije.

2615-2

Pes ptičar

enoleten, z dobro dresuro, se odda
izkušnemu lovcu za praktično izvež-
banje na približno 6 tednov.

Ponudbe na „I. P.“ pošta Zagorje
ob Savi. 2676-1

V nedeljo, 27. avgusta
zadnji dan.

CIRKUS

K. Lipót

Ljubljana, Latermanov drevored

V soboto, 26. avgusta t. l.

ob 8. zvečer

gala-parforce-predstava

obsegojoča fenomenalni orjaški
program.

V nedeljo, 27. avgusta t. l.

ob 4. popoldne

vel. predstava za tujce

s takisto bogatim in zanimivim spo-
redom kakor zvečer.

Za otroke pod 10. leti in vojaštvo od narednika
nizdol na I. II. prostoru in na galeriji polo-
vične cene.

Ob 8. zvečer

Zadnja velika zahvalna
in poslovilna

predstava.

Cene prostorom: Sedež v loži 3 K,
zaklopni sedež
2 K. I. prostor 1 K 50 vin., II. pro-
stor 1 K, galerija 50 vin.

Predprodaja vstopnic v Šešakovi trafikli.

Učenec

se sprejme takoj 2660-2

v modni trgovini za gospode
Engelb. Skušek.

Mirni stranki se odda takoj
prijazno meblovana

mesečna soba.

Povpraša naj se v Metelkovih
ulicah št. 5 v pritličju. 2688-1

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo se takoj
sprejme v trgovini z železnino

VALENTIN GOLOB

Mestni trg št. 10.

Za mlado samostojno deklico
se išče

soba s hrano

pri boljši rodbini sredi mesta, v pri-
tličju, I. ali II. nadstropju. — Pri isti
rodbini se tudi želi stanovanje in
hrano za brata dijaka.

Ponudbe na upravništvo „Slov.
Naroda“.

2640-3

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN KREBOV 1297

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.

Telefon št. 154.

Izjava.

Z ozirom na izjavo v „Slov.
Narodu“ z dne 3. julija 1905
št. 149 pojasniva podpisana, da
gospod Josip Pogačnik gleda
zneska K 50— stvar pojasni
Vsled tega nimava povoda pro-
njemu nadalje postopati ter prek-
cujeva tozadevne časnikarske o-
jave.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa
odda za to nizko ceno: par moških in pa-
r ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove
z močno zbitimi podplat, najnovejšo obliko
dalje par moških in par ženskih modnih
čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5 K.

Za naročitev zadostuje dolgost.
2675

Razpošiljanje po povzetju
Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31

Neugajajoče rad zamenjam.

Pristni dobri

brinjevec

se dobi pri 2332-

L. SEBENIKU v Sp. Šiški

Ernest Hammerschmidta nasledniki

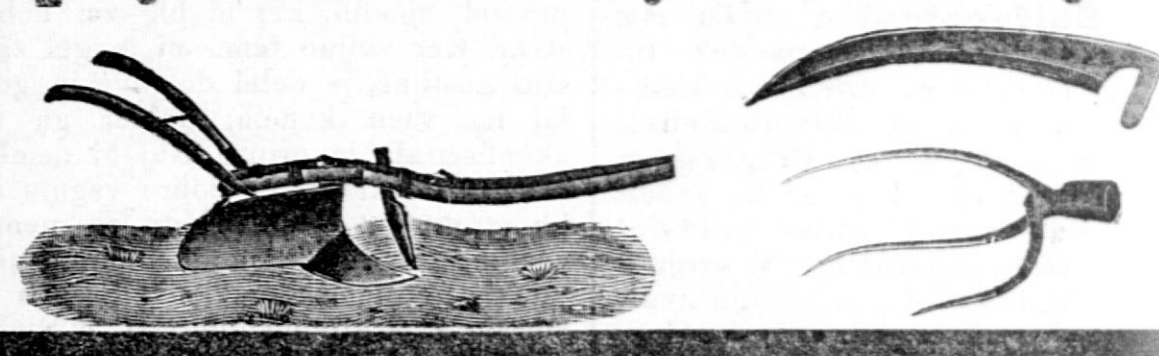
MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga

poljedelskih strojev in orodja.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obo-
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aus-
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m
zjutraj obojni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selz-
v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijane, Hebr, Fran-
vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne obo-
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Breg-
Ženeva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah
praznikih. — Ob 3. uri 58 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Fran-
zensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijane
Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. raz-
Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Fran-
zensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PRO-
V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj obojni vlak
Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m
zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ.
Ob 3. uri 23 m zjutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana
direkt. voz I. II. raz.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec,
Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vl-
z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Hebr, Marijane vare, Prago (Praga-Linc-Lju-
ljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pa-
Ženevo, Curih, Bregenz, Inomost, Zell ob jezern, Leud-Gastein, Ljubno, Celovec, Monako-
Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubno, Selzthal, Beljak, Celovec,
Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer obojni vl-
z Dunaja, Lipskega Prage, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budej-
Linc, Ljubna, Beljaka Celovca, Pontabla, čez Selzthal od Inomosta in Solnograda. — Ob
uri 5 m zvečer iz Lesec Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m zve-
obojni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA
NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj obojni vlak iz Novega mesta
Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m
sveter istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. m
28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m popo-
samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIA.
Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer
Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 m
pred krajevnim časom v Ljubli.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, ko-
munalnih obligacij, sreč, delnic, valut, novcev
in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zamena je izkustva